

Fjerde afsnit (Seksualisme) – Kapitel 4 (Det seksuelle dobbeltkredsløb) – lektion 75

Den seksuelle spiralcyklus

56.

På baggrund af de foranstående oplysninger skulle det nu være muligt at forstå, hvorledes det fænomen, Martinus omtaler som den seksuelle spiralcyklus, opstår; dvs. en formation bestående af ikke mindre end fjorten spiralafsnit (stk. 4 -52). Betænker man nemlig, at der i tilværelsen forekommer syv kosmiske organismeprincipper (lektion 50), vil man indse, at disse hver især skal gennemleves to gange for at være oplevet til fuldkommenhed. Dette forudsætter nemlig, at de alle syv bliver gennemlevet på grundlag af begge de to mulige seksuelle polarisationsformer. Betragter man derfor de syv organismeprincipper som ét samlet udviklingsforløb -altså som det, vi tidligere har omtalt som "en kosmisk spiralcyklus" og samtidig tager i betragtning, at en sådan kun er fuldt gennemlevet, for så vidt den er oplevet på grundlag af begge seksuelle polarisationsmuligheder, fremkommer der et nyt og endnu større udviklingsforløb: en kosmisk dobbelt-spiralcyklus omfattende to gange syv organismeprincipper, altså 14 spiralafsnit. Og det er netop denne kosmiske dobbeltspiralcyklus, Martinus betegner som "den seksuelle spiralcyklus", hvilken som sagt er det største samlede udviklingsforløb, han har skildret.

Som tidligere nævnt må det imidlertid forventes, at den seksuelle spiralcyklus som middel til at sikre en evig, effektiv fornyelse af det levende væsens livsoplevelse blot er led i en endnu større cyklus, der igen er en detalje i en endnu større og således fremdeles i det uendelige. Imidlertid har Martinus ikke fundet, at det på nuværende trin af menneskets udvikling var nødvendigt at komme ind på disse gigantiske udviklingsformationer. Og mon ikke der vil være enighed om, at en udviklingssekvens som den seksuelle spiralcyklus med dens fjorten spiralafsnit og de deri indlejrede fireogfirs tilværelsesplaner indtil videre kan være mere end rigeligt at holde styr på? -I tillid hertil vil vi i stedet vende opmærksomheden mod nogle mere interne problemer, og her frem for alt spørgsmålet om, hvorledes omvekslingen af de to sansestrukturers polmæssige bindingsforhold rent praktisk finder sted, samt hvad det i det hele taget er, der motiverer den; kort sagt: hvorledes og hvorfor specielt koblingsfaserne optræder og finder sted. Dette vil føre os i berøring med en række faktorer, som under ét gør krav på betegnelsen: "det seksuelle dobbeltkredsløbs mekanisme" -et af de mest fascinerende afsnit i Martinus kosmologi. Forinden skal det dog allerede her bemærkes, at den foranstående beskrivelse af koblingsfaserne og deres placering af hensyn til ønsket om en forenklet fremstilling ikke helt nøjagtigt er i kontakt med virkeligheden. Sandheden om omvekslingen af de to sansestrukturers polmæssige tilhørsforhold er nemlig, at den gradvist og successivt finder sted under forløbet af hele konstitutionsfasen på en sådan måde, at man kan tale om en forberedelse til de drastiske forandringer, som åbenlyst og forholdsvis brat kommer til udtryk i den såkaldte koblingsfase, der således nærmest må betragtes som en fuldbyrdelse af de skjulte forandringer, der i virkeligheden har fundet sted under passagen gennem de høje åndelige verdener. -Fra Martinus side er denne mekanisme i symbolsk form blevet skildret i det såkaldte arbejdsymbol (omtalt side 66 -77 i symbolværket Det evige Verdensbillede), og vi skal i det følgende gå over til indgående at redegøre for hele dette spil af love og kræfter.

Det seksuelle dobbeltekredsløbs mekanisme

57.

Det skal straks erkendes, at vi med hensyn til de kræfter og faktorer, der betinger og bestemmer forløbet af det seksuelle dobbeltekredsløb, kommer i berøring med en ikke alene særdeles interessant, men også yderst kompliceret mekanisme. Og da dette kursus, til trods for hvad det indtil nu har budt sine læsere i retning af åndelige stropeture, er tænkt som et indføringskursus i Martinus Kosmologi - altså for så vidt et kursus for begyndere -er der kun grundlag for at skildre denne mekanisme i relativt grove træk. En mere indgående redegørelse hører hjemme i et special-kursus for viderekommende, hvad jeg tror læseren vil være enig i efter gennemlæsningen af nærværende indføring.

58.

Som fremgangsmåde skal vælges en beskrivelse af de faktorer, der successivt gør sig gældende fra tilværelsesplan til tilværelsesplan under forløbet af ét spiralfsnit, idet vi med baggrund i det foranstående forstår, at det i princippet er de samme faktorer, der styrer begge et dobbeltekredsløbs to enkelte spiralfsnit, blot medførende skiftende sansemæssig polarisering fra afsnit til afsnit. Og som udgangspunkt vil vi vælge den tilstand, som kendetegner det rigtige menneske, der jo repræsenterer det første rige inden for et spiralfsnits konstitutionsfase. Dog skal vi allerførst stifte bekendtskab med selve den grundlov, der behersker dobbeltekredsløbets mekanisme, og som i det hele taget betinger tilværelsens kosmiske verdensorden, således som denne er kommet til udtryk i netop Martinus' "arbejdssymbol". Det må i denne forbindelse anses for en af Martinus' allerstørste fortjenester, at han har muliggjort menneskeheds erkendelse af denne centrale naturlov, der lyder:

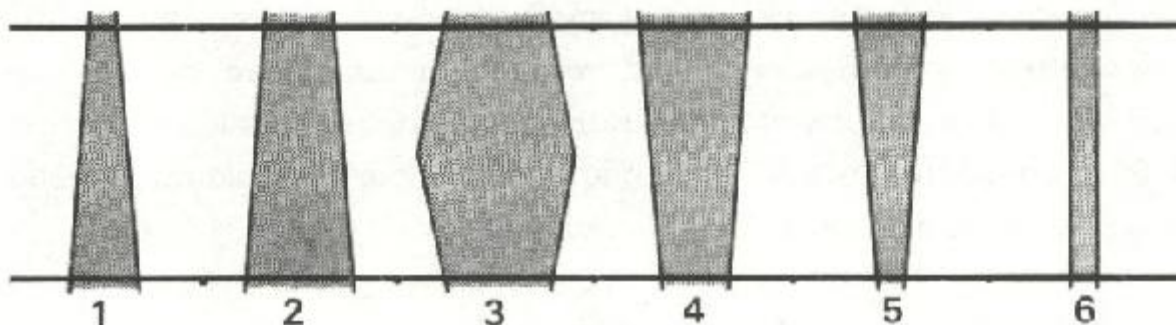
1. Når et åndeligt legeme (hørende til den sjælelige struktur) passerer gennem sit latente stadium, kobles det m.h.t. specielt sine sansemæssige funktioner automatisk over på den modsatte overbevidsthedspol og begynder her at opbygge et nyt polorgan.
2. Først når det legeme, der primært repræsenterer den ene eller den anden af de to kosmiske sansestrukturer, er koblet over, er den pågældende struktur seksuelt funktionsdygtig. Det vil for den emotionelle sansestrukturs vedkommende sige følelseslegemet, og for den intellektuelle sansestrukturs vedkommende intuitionslegemet. Vi forstår sikkert umiddelbart, at det er moderenergien og dermed det levende væsens evighedslegeme, der betinger denne centrale naturlov, eller for at være helt nøjagtig: det af moderenergien betingede kontrastprincip i samarbejde med polprincippet og kredsløbsprincippet. -Og herefter kan vi så gå over til skridt for skridt at iagttage, hvorledes det kosmiske spiralkredsløb påvirkes af den pågældende grundlov.

III. Det rigtige menneskerige

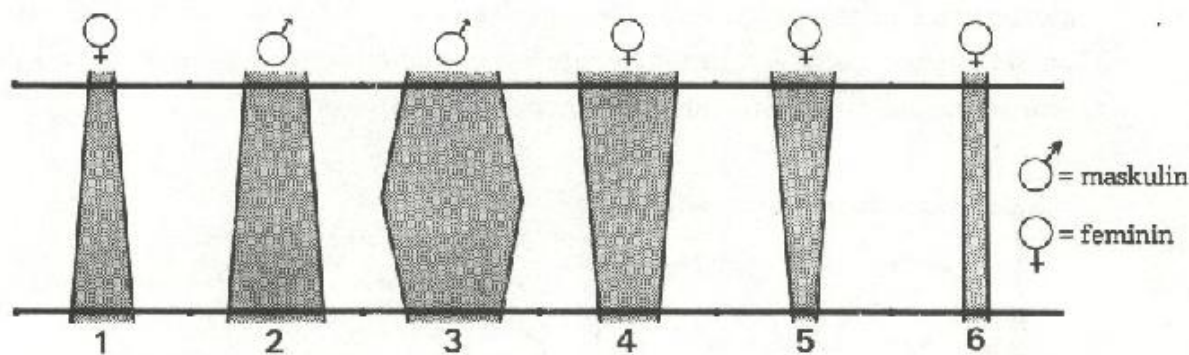
59.

Vort udgangspunkt er som før nævnt det rigtige menneskerige, og vi skal først lige repetere grundenergiernes kombination i dette tilværelsesplan (se skits nedenfor).

Vi ser, at instinktlegemet (1) er i andet degenerationsstadium; tyngdelegemet (2) i første degenerationsstadium; følelseslegemet (3) i kulminationsstadiet; intelligenslegemet (4) i andet vækststadium; intuitionslegemet (5) i første vækststadium og hukommelseslegemet (6) latent.

Idet vi nu forestiller os, at der er tale om et væsen, der i den umiddelbart foregående enpolede koblingsfase har fremtrådt som hankønsvæsen, og vi samtidig erindrer, at den emotionelle sansestructur som helhed er repræsenteret ved tyngde-og følelseslegemet, mens derimod den intellektuelle sansestructur som helhed er repræsenteret ved instinkt-, intelligens-, intuitions-og hukommelseslegemet, får vi følgende polarisering af den sjælelige strukturs seks åndelige legemer:

Med andre ord: tyngde-og følelseslegemet (2 og 3) er knyttet til den maskuline pol, idet denne under koblingsfasen var den dominerende og dermed primære pol -altså den pol, der prægede individets seksualisme og hele seksuelle status som dyr og jordisk menneske (vi husker, at den dyriske og jordisk-menneskelige seksualisme er en emotionel seksualisme; derfor sammenhæng mellem den dominerende pol og den emotionelle sansestructur for denne seksualismes vedkommende). I nøje tråd hermed er hos det rigtige menneske, der oprindeligt var hankønsvæsen, instinkt-, intelligens-, intuitions-og hukommelseslegemet (1, 4, 5 og 6) knyttet til den feminine pol, der jo under koblingsfasen var latent og således udgjorde den såkaldt modsatte eller intellektuelle pol.

(Det er klart, at det samme principielle mønster vil være gældende, hvis væsenet i koblingsfasen havde været hunkønsvæsen; polariseringen ville i så fald blot være omvendt -altså tyngde-og følelseslegemet til feminin pol, og instinkt, intelligens-, intuitions-og hukommelseslegemet til maskulin pol).

60.

Det springer os straks i øjnene, at det rigtige menneske er en meget fin repræsentant for spiralafsnittets konstitutionsfase, idet vi her i renkultur har begge den emotionelle sansestructurs to legemer knyttet til den ene pol (den oprindeligt primære pol), mens samtidig alle den intellektuelle sansestructurs fire legemer er knyttet til den anden pol -den oprindeligt sekundære eller modsatte pol. Vi skal snart komme til at se, at det rigtige menneske er enestående ved denne klare og konsekvente fordeling af legemerne på de to poler.

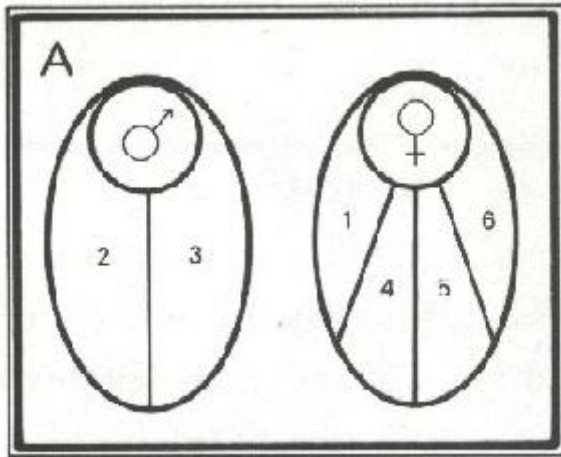

Diagram A viser de seks åndelige legemers sansemæssige fordeling på de to poler (i det rigtige menneskerige). Således er tyngde- og følelseslegemet (2 og 3) knyttet til den maskuline pol (der her i dette tilfælde i dyreriget var primær pol), mens instinkt-, intelligens-, intuitions- og hukommelseslegemet (1, 4, 5, og 6) er knyttet til den feminine pol, der således får status som intellektuel pol. – Denne legemsfordeling på polerne gælder for væsener, der i dyreriget fremtrådte som hankønsvæsener. For hunkønsvæsener gælder den omvendte polarisering eller legemsfordeling.

Samtlige øvrige tilværelsesplaner vil afsløre sig som mere eller mindre udprægede kompromisser i denne henseende, hvilket på den ene side naturligvis bidrager til at komplicere emnet rent fremstillings- og erkendelsesmæssigt, men på den anden side sandelig også betinger den altovervindende dynamik, der kendetegner spiralkredsløbet og som afspejler sig i de forskellige tilværelsesplaners oplevelsesindhold (se evt. lektion 49 -64). Men som sagt: det rigtige menneske er en fuldkommen repræsentant for reglen om, at den emotionelle sansestruktur er knyttet til den ene pol og den intellektuelle sansestruktur til den anden pol (antenne/kondensator-princippet).

61.

I denne forbindelse påkalder hukommelseslegemet sig i særlig høj grad interesse. Det befinder sig som foran vist i sit latente stadium, hvor det ifølge foranstående grundlov kobles over på den modsatte pol af den, det oprindeligt var knyttet til. Tænker vi os stadig, at der er tale om et væsen, som under forløbet af koblingsfasen fremtrådte som hankønsvæsen, vil der være tale om, at hukommelseslegemet fra at have været knyttet til den maskuline pol i dyreriget (denne var jo den modsatte eller intellektuelle pol i foregående spiralfase), kobles over til at være knyttet til den feminine pol i det rigtige menneskerige, hvor det i kontakt med sin vækst lidt efter lidt begynder at bidrage til opbygningen af polorganet (dette vokser/degenerer jo i takt med de tilknyttede legemer som helhed). Virkningen af denne sidstnævnte "indsats" vil dog først kunne spores, når hukommelseslegemet træder ind i sit første vækststadium, dvs. i visdomsriget. Denne situation for hukommelseslegemets vedkommende udelukker imidlertid ikke den intellektuelle sansestruktur fra at være seksuelt funktionsdygtig, idet denne sansestrukturens primære legeme -intuitionslegemet - passerer gennem sit latente stadium i det netop forudgående dyrerige og her kobles over på den modsatte pol -dvs. den feminine. Og som ansvarligt for den intellektuelle sansestrukturens seksuelle bæredygtighed betinger intuitionslegemet ved sin indtræden i første vækststadium dvs. i det rigtige menneskerige -at individet her begynder at kunne praktisere den intellektuelle seksualisme, ganske uanset om hukommelseslegemet bidrager til dannelsen af det nødvendige polorgan eller ej. På den anden side er det klart, at den intellektuelle seksualisme vil vinde ved, at hukommelseslegemet atter når frem til en vis bæredygtighed -ja, i det hele taget vil tiltage i omfang og betydning, efterhånden

som de intellektuelle legemer vokser sig store og stærke. Men dette er jo netop, hvad der vil kunne forventes at ske under passagen af de kommende åndelige verdener: visdomsriget, den guddommelige verden og salighedsriget.

62.

Med det forbehold, at der er tale om en evig, kosmisk verdensorden, og ikke et arrangement udtænkt af en eller anden overlegen intelligens, kan man fristes til at sige, at placeringen af netop hukommelseslegemets vækst-og degenerationscyklus er et af tilværelsens mest geniale træk. Det er nemlig denne placering, der mere end noget andet betinger, at væsenerne under passagen gennem de enkelte spiralafsnits indviklingsbuer -dvs. mineral-, plante-og dyrerige (lektion 52) -overhovedet er i stand til at praktisere nogen som helst form for seksualisme med opnåelse af orgasme til følge; dette er i ganske særlig grad forunderligt for dyrerigets vedkommende, hvor intuitionen er latent og individerne derfor fremtræder som kosmisk bevidstløse. Når det i det hele taget lader sig gøre, skyldes det som sagt placeringen af hukommelseslegemets vækst-og degenerationscyklus i forhold til de øvrige legemer, idet dette legeme i samarbejde med instinktlegemet etablerer en bro eller kanal "bagud" til individets guldkopimateriale, der netop rummer de energier og kræfter, som ved gennemstrømning af dyrets og det jordiske menneskes sjælelige og fysiske struktur giver anledning til oplevelsen af ekstatisk salighed i form af orgasme (se evt. LB V, stk. 1922).

63.

Når en sådan kanal bagud til guldkopimaterialet rent faktisk lader sig etablere, skyldes det som sagt hukommelseslegemets vækst-og degenerationsmæssige placering i kredsløbet. Denne medfører nemlig, at hukommelseslegemet forbliver knyttet til den pol, som under hele det forudgående forløb fra det forrige spiralafsnits rigtige menneskerige og frem gennem de åndelige verdener havde status som den intellektuelle pol, og som under koblingsfasen i det nye spiralafsnit beholder sin kapacitet og derfor får status som den primære pol, til hvilken også den emotionelle sansestruktur er blevet knyttet. Man får med andre ord en situation, hvor den primære pol både er forbundet med den emotionelle sansestruktur, og samtidig endnu ikke helt har sluppet forbindelsen med den oprindeligt tilknyttede intellektuelle sansestruktur (hukommelseslegemet er jo det sidste legeme, der mangler at "gå over", for at de to sansestrukturer kan være klart fordelt på hver sin overbevidsthedspol stk60). Og netop denne konstellation af emotionel og intellektuel udrustning på den primære pol betinger i forbindelse med instinktlegemets automatbetonede funktioner, at det er muligt for dyret og det jordiske menneske at udnytte det til rådighed stående guldkopimateriale til fordel for etablering af orgasme. Dette skal vi endnu tydeligere komme til at se, når vi kommer frem til beskrivelsen af plante-og dyrerigets seksuelle situation. Her er det foreløbigt det rigtige menneskerige, vi beskæftiger os med, og det vil som sagt sige det rige, der opviser den mest rendyrkede polmæssige fordeling af de to sansestrukturer.

64.

Af det under stk.61 nævnte forstår vi, at det rigtige menneske med sit nyfødte intuitionslegeme, sit endnu ret spæde intelligenslegeme og sit latente hukommelseslegeme i virkeligheden blot fremviser en begyndende udfoldelse af den intellektuelle seksualisme. Til gengæld kulminerer det med hensyn til udfoldelse af emotionel seksualisme, hvilket forstås, når man betænker, at det for denne seksualisme gældende primære legeme -dvs. følelseslegemet -hos det rigtige menneske befinder sig i sit kulminationsstadium. Imidlertid er der ikke tale om en emotionel seksualisme, som vi kender den hos dyret og det jordiske menneske, dvs. en seksualisme, der former sig som en kønsbetonet parringsakt. Der er derimod tale om en ophøjet fysisk og åndelig proces, i hvilken udveksling af sublimе følelser og forfinede kærtegn former sig som en skøn og inspirerende gavekultur, der med rette gør krav på betegnelsen livskunst, og i hvilken -som foran beskrevet (stk50, 51) naturligvis også

en betydelig intellektuel aktivitet spiller rolle. Ja, man kan ligefrem tale om, at det rigtige menneskes nyvakte intellektuelle bæredygtighed på det seksuelle område i første omgang benyttes til at løfte den emotionelle seksualisme op til et absolut højdepunkt, og først siden, nemlig i kulminationen af det rigtige menneskerige og ved indgangen til visdomsriget, kommer til at overtage rollen som dén seksualisme, der primært har væsenets interesse. Men under passagen af det rigtige menneskeriges første halvdel -dvs. dets fysiske zone -er det altså den emotionelle seksualisme, der dominerer, simpelt hen fordi væsenet ved sit kulminerende følelseslegeme og sin endnu relativt spæde intellektuelle udrustning er særligt disponeret herfor.

Det bør i denne sammenhæng nævnes, at det kulminerende følelseslegeme bl.a. giver sig udslag i, at individets fysiske organisme foruden at være meget sart og forfinet (målt med dyrets og det jordiske menneskes målestok) også som helhed er præget af en hidtil ukendt følsomhed af udpræget seksuel karakter. Ja, Martinus går endog så vidt som at karakterisere den pågældende organisme som ét eneste seksualorgan, idet den simpelt hen overalt fremviser en følsomhed, man hos dyret og det jordiske menneske kun finder i tilknytning til kønsorganerne.

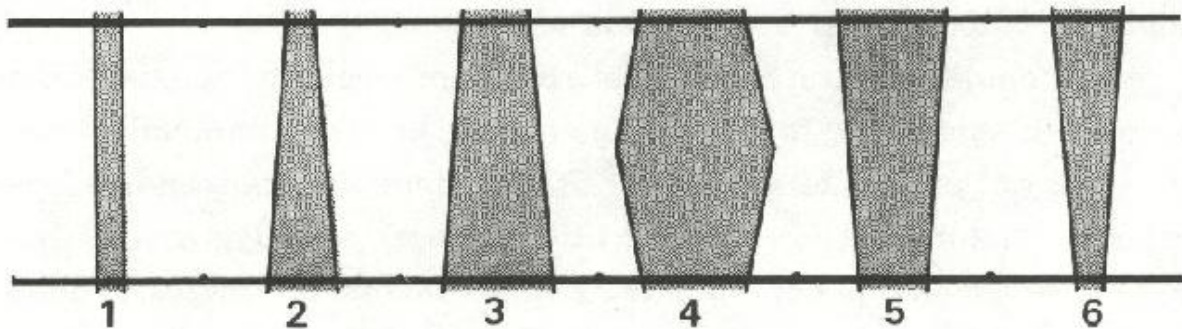
Dette betyder imidlertid ikke, at det rigtige menneske er genstand for den samme orgasme, som dyret og det jordiske menneske opnår gennem deres kønsorganer. Mens nemlig denne, som vi ved, er ensbetydende med en vis midlertidig gennemstrømning af det personlige guldkopimateriales opmagasinerede salighedsenergi, er det rigtige menneskes seksuelle klimaksoplevelse ensbetydende med en direkte, dagsbevidst føling med Guds højeste bevidsthedslag -muliggjort af det "nyfødte" intuitionslegeme og med den tilføjelse, at individet nu med sin vilje kan begynde at være herre over klimaksoplevelsens varighed, ligesom det med sin viljeføring kan begynde at bestemme, gennem hvilket af de to polorganer indslaget skal foregå. Det vil i virkeligheden vise sig, at der for det ligevægtigt dobbeltpolede menneske i seksuel udfoldelsesmæssig henseende eksisterer muligheder, som hverken dyret eller det jordiske menneske formår at forestille sig simpelt hen fordi disse væsenstyper ved deres seksuelle konstitution er henvist til alene at opnå seksuel ekstase gennem en instinktledet kontakt med guldkopierne i deres egen overbevidsthed.

At netop denne form for seksuel klimaksoplevelse til gengæld ikke kommer i betragtning for det rigtige menneskes vedkommende fremgår af, at dét organiske anlæg, der skulle danne den nødvendige bro, nemlig hukommelseslegemet, for tiden ikke er bæredygtig, idet hukommelseslegemet jo her er latent. Men det skal straks tilføjes, at dette bestemt ikke føles som noget savn. Tværtimod erfarer det rigtige menneske hurtigt, at den nye seksualisme er langt mere inspirerende, fascinerende og rig på muligheder end den forladte dyriske seksualisme overhovedet har forudsætning for at være. Alene det, at den seksuelle klimaksoplevelse hos dyret og det jordiske menneske ved sin natur og sit grundlag er henvist til at forme sig som en overvejende fysisk betonet afladningsproces, hvorimod den hos det færdige menneske i Guds billede forløber som en fortrinsvis sjæleligt betonet opladningsproces, bidrager mere end rigeligt til, at førstnævnte uden nogen som helst form for savn eller sorg opgives til fordel for sidstnævnte. Det står nemlig lysende klart for det rigtige menneske, at den dobbeltpolede seksualisme er en langt større inspirationskilde og et langt bedre grundlag for udfoldelse af livskunst end den enpolede. Og netop begrebet "livskunst" er just det, der mere end noget andet er i centrum for det rigtige menneskes interesser. -Og med disse bemærkninger in mente kan vi gå over til at betragte situationen i visdomsriget -kredsløbets første rent åndelige tilværelsesplan.

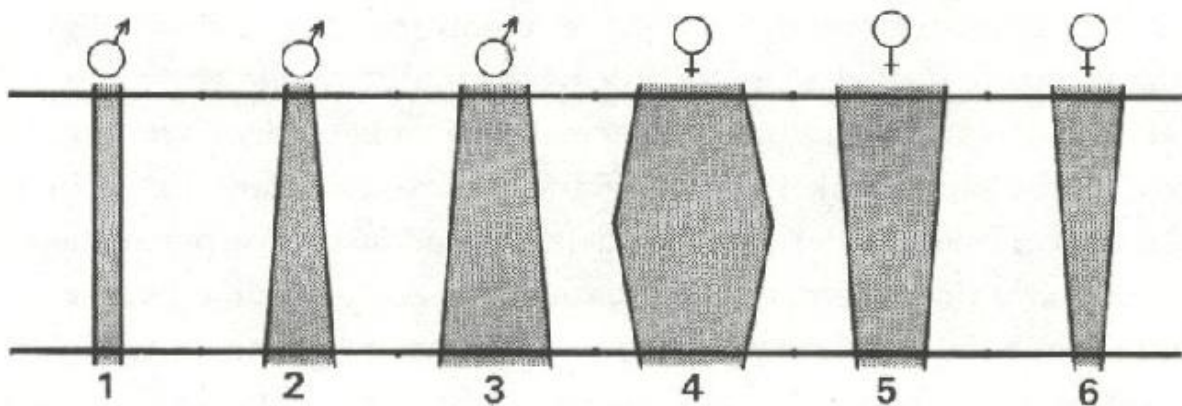
IV. Visdomsriget

65.

Med hensyn til grundenergiernes kombination i visdomsriget gælder det, at instinktlegemet (1) er latent; tyngdelegemet (2) er i andet degenerationsstadium; følelseslegemet (3) i første degenerationsstadium; intelligenslegemet (4) i kulminationsstadiet; intuitionslegemet (5) i andet vækststadium og hukommelseslegemet (6) i første vækststadium.

Den omstændighed at instinktlegemet er latent, medfører (jævnfør den i stk.58 formulerede grundlov), at dette legeme nu ændrer polaritet -altså skifter polmæssigt tilhørsforhold. Fra at have været knyttet til den feminine pol glider det som det første intellektuelle legeme over på den maskuline pol, der jo i det næste spiralafsnits koblingsfase vil komme til at spille rollen som den intellektuelle og dermed sekundære (modsatte) pol. Med instinktlegemets omkobling i visdomsriget lægges med andre ord grunden til næste spiralafsnits intellektuelle pol, og vi har nu nedenfor følgende polarisering af den sjælelige strukturs seks åndelige legemer (sammenlign eventuelt med den foregående konstellation).

66.

Et blik på nedenstående fordelingsdiagram viser straks, at vi her har en mindre "ren" fordeling af legemerne på de to poler, end tilfældet var i det rigtige menneskerige. For dette, at instinktlegemet som repræsentant for den intellektuelle sansestruktur nu er flyttet over på den pol, der bærer den stadig fuldt intakte emotionelle sansestruktur, kan synes som en slags forurening af denne.

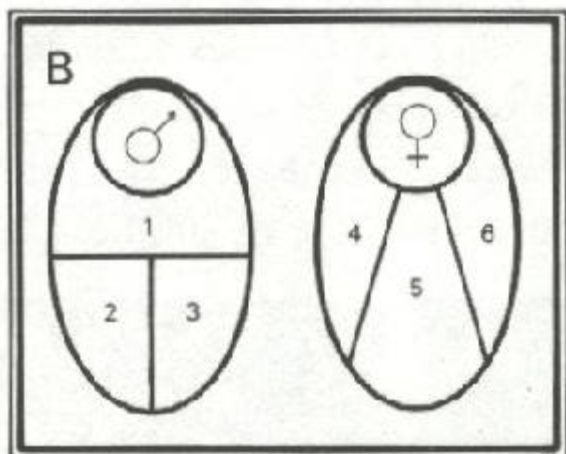

Diagram B viser den sansemæssige fordeling af grundenergilegernerne på de to poler i visdomsriget, vurderet på grundlag af hankønsstatus i det foregående dyrerige.

Hvad har nemlig et intellektuelt legeme her at gøre – om end det kun er pseudo-intellektuelt? - Hvordan kan den emotionelle struktur i det hele taget fungere uden at blive forstyrret af instinktlegemet, eller for at sige det endnu tydeligere: hvordan kan én og samme pol være basis for både emotionelle og intellektuelle funktioner?

Det kan straks siges, at samtlige disse spørgsmål udtrykker, hvad Martinus kalder tankedril -altså illusoriske problemer. Frem for alt er der intet som helst i vejen for, at en og samme overbevidsthedspol samtidig kan bære både det emotionelle og det intellektuelle sanssområde. Når en sådan overbevidsthedspol egner sig til at bære dem hver for sig, hvad skulle så udelukke, at den også kan bære dem samtidigt? -Intet som helst. Hvad der derimod er udelukket, er, at en overbevidsthedspol samtidig skulle kunne danne basis for begge to mulige former for seksualisme. Men en sådan situation foreligger jo heller ikke -og vil aldrig komme til det. Dette udelukkes nemlig af den i stk.58 formulerede grundlovs andet punkt, ifølge hvilken en given sansestrukturs polorgan -det være sig den intellektuelle såvel som den emotionelle strukturs først er seksuelt funktionsdygtigt, når den omfatter sit primærlegeme. Og dette er jo for den intellektuelle sansestrukturs vedkommende intuitionslegemet, der nylig i dyreriget er blevet knyttet til den pol, instinktlegemet i visdomsriget forlader, og vil forblive i denne binding helt frem til næste spiralafsnits dyrerige. Dertil kommer for instinktlegemets vedkommende, at dette i visdomsriget er latent og derfor uden nogen som helst praktisk betydning i hverken intellektuel eller seksuel henseende.

Anlægsknop for næste generation af blade hos bøg (se pil).

—På samme måde som bøgen -og i øvrigt de fleste repræsentanter for planteriget -i god tid forbereder næste løvspring, forbereder de levende væsener også på det kosmiske plan i god tid næste "generation" af sansestrukturer samt disses polarisering.

Foto: Per Bruus-Jensen

Det eneste, der er sket, er med andre ord, at fundamentet til en ny intellektuel pol -beregnet for et kommende nyt spiralafsnits udviklingsbue -er lagt, således at væsenerne, nået frem til denne udviklingsbue, på ny kan være sikret adgang til en vis oplevelse af de seksuelle salighedsenergier, således som det netop har været antydnet under fremstillingen af den seksuelle situation i det rigtige menneskerige (stk.59). Men foreløbigt "sover" instinktlegemet og "blander" sig dermed hverken i individets emotionelle eller intellektuelle funktioner, så længe dette befinder sig i visdomsriget.

67.

Som allerede antydnet under beskrivelsen af det rigtige menneskeriges situation indtræder der allerede i kulminationen af dette rige på bekostning af den emotionelle seksualisme en tiltagende interesse for den intellektuelle seksualisme. Dette skyldes, at den emotionelle seksualisme, der trods alt har rødder i hele den tilbagelagte udviklingsbue (mineral-, plante-og dyrerige) og i øvrigt har været dyrket som den eneste mulige seksualisme i det ufærdige, jordiske menneskes zone, at denne seksualisme under forløbet af det rigtige menneskeriges første halvdel bringes til at udspille sin rolle som væsentligt interesseobjekt. Netop i den periode af det rigtige menneskerige løftes denne seksualisme som tidligere nævnt op til hidtil ukendte højder af skønhed og fuldkommenhed. Men netop derigennem udspilles efterhånden også dens principielle muligheder, og interessen vender sig automatisk og målbevidst mod den anden og helt nye seksualisme: den intellektuelle seksualisme, nemlig til fordel for en stadig mere tendentiøs udfoldelse af denne.

68.

Som allerede oplyst har den intellektuelle seksualisme spillet en betydelig understøttende rolle for den emotionelle seksualisme i forbindelse med dennes sublimering i første halvdel af det rigtige menneskerige. Omkring kulminationen af dette rige, hvor det glider over til at være en rent åndelig verden, skifter billedet imidlertid. Fra at have spillet en overvejende understøttende og supplerende rolle indtager den nu stadig mere udpræget den førende position i individets seksuelle interesseverden, mens til gengæld den emotionelle seksualisme overtager rollen som supplerende faktor. Helt forsvinder den nemlig ikke ud af billedet; det være så langt fra, idet den emotionelle sansestruktur med hensyn til polaritet ikke alene stadig er fuldt intakt og ydedygtig, men simpelthen også står som eksponent for et betydeligt afsnit af den dobbeltpolede seksualismes umådelige spektrum af muligheder, som det på ingen måde vil være nogen fordel for væsenet at undvære. Dette fremgår -jævnfør tidligere bemærkninger -alene af det faktum, at kun for så vidt den emotionelle sansestruktur deltager i de seksuelle funktioner, er det muligt for individet at udnytte begge polorganer til fordel for opnåelse af seksuel ekstase og dermed til fordel for den rigdom af ekstasekombinationer, som alene herredømmet over begge polorganer muliggør. Den emotionelle seksualisme er altså på ingen måde ude af billedet. I visdomsriget indtager den blot en lidt mere tilbagetrukket plads i forhold til den intellektuelle seksualisme, der -med intelligens-og intuitionslegemet i henholdsvis kulminationsstadium og andet vækststadium plus hukommelseslegemet i første vækststadium -rent organisk har fået betingelser for en betydelig opblomstring.

Spørgsmål til lektion 75

1. Findes der kredsløb i verdensaltet, der er endnu større og mere omfattende end den seksuelle spiralcyklus?
2. Gør rede for den grundlov, der behersker det seksuelle dobbeltkredsløb og organiserer dets forløb.
3. Hvilken (eventuelt hvilke) af de syv kosmiske grundenergier er ansvarlig(e) for den i spørgsmål 2 omtalte grundlov?
4. Gør rede for grundenergiernes kombination i det rigtige menneske rige.
5. Beskriv fordelingen af de seks åndelige legemer på de to poler hos en repræsentant for det rigtige menneskerige, der som dyr fremtrådte som hunkønsvæsen.
6. Gør kort rede for hukommelseslegemets betydning for dyrets (og det jordiske menneskes) seksualisme.
7. a) Hvilken af de to former for seksualisme er følelseslegemet ansvarligt for; b) hvilken af de to former for seksualisme har primært det rigtige menneskes interesse i første halvdel af det rigtige menneskerige?
8. a) Er det rigtige menneskes orgasmeoplevelse den samme som dyrets og det jordiske menneskes? I benægtende fald: hvori består forskellen?
9. Gør rede for grundenergiernes kombination i visdomsriget.
10. Beskriv fordelingen af de seks åndelige legemer på de to overbevidsthedspoler hos et væsen i visdomsriget, der i det forudgående dyrerige var hankøn.
11. a) Medfører instinktlegemets overflytning til den emotionelle pol i visdomsriget nogen forstyrrelse af denne pols virksomhed, og b) i benægtende fald: hvorfor ikke; subsidiært i bekræftende fald: hvorfor?
12. Med hensyn til den emotionelle og den intellektuelle seksualisme: hvilken af disse to former for seksualisme er i fremgang og hvilken er i tilbagegang i visdomsriget?

Løsningen til lektion 74's opgavetilæg

1. Som det behag, der sædvanligvis følger med engageret intellektuel virksomhed (kunst, videnskab, teknik, design m.v.) (stk. 4.44)
2. Nej, nævnte form repræsenterer kun dens "yderzone" og er således blot repræsentativ i stærkt neddæmpet form (4-44)
3. Det intellektuelle polorgan = antenne; det emotionelle polorgan = kondensator (4-45)
4. At det kan befordre seksuelt klimaks (4-46)
5. b) En dobbeltpolet seksualisme (4-46)
6. Nej, det har slet ikke noget kønspræg (4.47)
7. Nej, der er her overhovedet ikke tale om kønsdrift i nogen som helst betydning (4-48,49)

8. Behagsmomentet (stk 4-50)

9. En form for tankeernæring, i hvilken det seksuelle klimaks spiller rollen som egentlig næringsfaktor (4-50)

10. At der er tale om et kredsløb, der spænder over to spiralafsnit (4-52)

11. Et udviklingsforløb, der spænder over i alt fjorten spiralafsnit (4.52)

12. Nej, der sker en ombytning fra spiralafsnit til spiralafsnit (4.53)

13. a) konstitutionsfasen er den fase, hvor polorganerne forbliver i samme, stabile relation til de to overbevidsthedspoler; b) koblingsfasen er den fase, hvor polorganerne bytter tilhørsforhold til de to overbevidsthedspoler (4.53)

14. Dyreriget og til dels planteriget (4.53)

15. a) Ja; b) hos nogle væsener er den intellektuelle sansestruktur knyttet til den maskuline overbevidsthedspol og den emotionelle sansestruktur til den feminine overbevidsthedspol; hos andre forholder det sig lige omvendt (4.55)

PBJ